

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8C/48/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6611207017
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2012:6611207017.8

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v právnej veci žalobkyne R. Y., X. XX.XX.XXXX, V. L. O., O. Z. XXXX/XX, občianky SR, zastúpenej Mgr. Jozefom Mochňackým, advokátom, AK T. G. Masaryka 14/A, Lučenec proti žalovaným 1/ C. L.U., X. XX.XX.XXXX, V. L. L. XXX, C. X. G.: O., Y. X, občianke SR a 2/ Z. S., X.H. XX.XX.XXXX, V. L. Z., K. A. XXXX/XX, občanovi SR o určenie, že žalobkyňa je dedičkou v tretej dedičskej skupine po poručiteľovi Š.Y. S.Y., B.S. XX.XX.XXXX takto

rozhodol:

súd u r č u j e , že žalobkyňa R. Y. je dedičkou v tretej dedičskej skupine po poručiteľovi Š. S., X. XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom O., O. Z.F. XXXX/XX, ktorý zomrel XX.XX.XXXX.

Žalovaní 1/ a 2/ sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Lučenec súdny poplatok v sume 99,50 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaní 1/ a 2/ sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v sume 436 Eur na účet právneho zástupcu Mgr. Jozefa Mochňackého vedený vo VÚB a.s. pobočka Lučenec č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX VS 7711 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa doručila prostredníctvom právneho zástupcu súdu žalobu, ktorú nazvala tak, že žiadala určiť, že je dedičkou zo zákona podľa § 475 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Žalobu odôvodnila tým, že dňa 03.02.2011 zomrel je druh Štefan S., K. S., X. XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom O., O. Z.F. XXXX/XX. Zomrel ako slobodný, bezdetný a jeho rodičia tiež zomreli. Jedinými príbuznými po poručiteľovi sú jeho súrodenci, žalovaní 1/ a 2/ s ktorými sa nestretával, nenavštevovali sa, neudržiavali styk už niekoľko rokov. V žalobe tvrdila, že asi 15 rokov žila v spoločnej domácnosti s poručiteľom a posledné 3 mesiace života sa o neho v chorobe denne aj v noci starala. Počas celej doby spoločne hospodárili, uhrádzali svoje potreby, náklady súvisiace s bývaním a starala sa o spoločnú domácnosť. V nej mala aj svoje osobné veci, ale aj veci ktoré nadobudli spoločne s poručiteľom. Po smrti poručiteľa musela spoločnú domácnosť opustiť, pretože žalovaní 1/ a 2/ si neželali, aby tam zostala. Na podporu svojich tvrdení doručila čestné vyhlásenia občanov O. a navrhla vypočuť svedkov. Žiadala priznať náhradu trov konania.

Žalovaní 1/ a 2/ v písomných vyjadreniach k žalobe zhodne tvrdili, že žalobkyňa nikdy nežila s poručiteľom v spoločnej domácnosti. Popierali, že by sa s bratom nestretávali a neudržiavali styk niekoľko rokov. Žalovaná 1/ tvrdila, že poručiteľa - jej brata využívali všetci ľudia v jeho okolí až do roku 2007 kým dobre zarábala a nestratil prácu. Vtedy ho využívala aj žalobkyňa, ktorá ho navštevovala v jeho byte, ale nikdy tam nebola prihlásená ani k prechodnému, ani k trvalému pobytu. Tvrdila tiež, že s poručiteľom boli v častejšom kontakte po roku 2007 keď nemal peniaze. Za dlhy na nájmom za byt mu hrozilo vypratanie bytu. V súdnom konaní o vypratanie bytu sa žalovaná 1/ zaviazala, že zaplatí dlžnú sumu. Na ňu bol prehlásený odber plynu, vody a elektriny, pretože z týchto energií bol byt odpojený

v dôsledku nezaplatenia niektorých splátok. Tvrdila, že poručiteľ ju často navštevoval z dôvodu, aby mu požičali peniaze, bol krstným otcom jej najstaršieho syna a ten mal potvrdiť, že pomoc mu nikdy neodmietli. Ešte pred 10 rokmi zamestnal V. L. - syna žalovanej 1/. Navrhla vypočuť svedkov, manžela Š. L. a syna V. L.. Popierala aj tvrdenie žalobkyne o tom, že žila s poručiteľom 15 rokov v jeho domácnosti a že posledné 3 mesiace sa o neho starala nepretržite. Tvrdila, že poručiteľ nebol dlhodobo chorý, neliečil sa. Dňa 09.01.2011 bol hospitalizovaný a 27.01.2011 z nemocnice prepustený, lebo bol veľmi vážne chorý. Umrel dňa XX.XX.XXXX a počas týchto dní až do jeho smrti chodila k nemu zdravotná sestra. Spochybnila čestné prehlásenia predložené žalobkyňou z dôvodu, že mohli byť podpísané zo zisťujúcich dôvodov. Výsluch týchto svedkov považovala za účelový. Žalobu žiadala zamietnuť.

Žalovaný 2/ tiež tvrdil, že žalobkyňa žila na úkor poručiteľa, ktorého sporadicky navštevovala vtedy, keď jej to vyhovovalo. Nikdy spoločne nehospodárila s poručiteľom a nezabezpečovali spoločne ani domácnosť, pretože keď niekto niečo do nej kúpil, bol to poručiteľ, ktorý dobre zarábala do roku 2007. Poprel, že by žalobkyňa bola družkou poručiteľa, žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie prečítaním žaloby, čestných prehlásení H. F., F. Y., R. O., K. Y., K. A., A. Y., C. U., Z. K., V. Z.C., K. Z., oboznámením sa s písomnými vyjadreniami žalovaných 1/ a 2/, s potvrdenkou o dočasnej práceneschopnosti poručiteľa, s oznámením od intrum justitia Slovakia s.r.o. Bratislava, výsluchom žalobkyne, žalovaných 1/ a 2/, svedkov E. L., A. L., D. L., Z. G., zo zmluvy o dodávke plynu uzavretej dňa 09.03.2011 so žalovanou 2/, z faktúry za odber elektriny, z rozhodnutia o zaradení poručiteľa do evidencie uchádzačov o zamestnanie zo dňa 06.05.2010, z upomienky SBD Filakovo zo dňa 07.01.2011, zo správy o poberaní dávky hm. núdza poručiteľom, prečítaním rozsudku Okresného súdu Lučenec sp.zn. 5C/23/2012, pripojených spisov Okresného súdu Lučenec sp.zn. 10C/30/2010, 5D/156/2011 a zistil tento skutkový stav:

Dňa 03.02.2011 zomrel poručiteľ Š. S., X. XX.XX.XXXX, brat žalovaných 1/ a 2/. Dedičské konanie po ňom je vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 5D 156/2011 a na dedičskom pojednávaní konanom dňa 27.04.2011 súdny komisár odkázal účastníčku dedičského konania - žalobkyňu, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podala žalobu na príslušnom Okresnom súde Lučenec o určenie, že je dedičkou v III. dedičskej skupine ako spolužijúca osoba s poručiteľom Š. S., X. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, ktorý bol naposledy trvale bytom O., O. Z. XXXX/XX a zomrel XX.XX.XXXX. Súčasne ju poučil o tom, že pokiaľ žalobu v uvedenej lehote nepodá súd bude pokračovať v konaní bez zreteľa na tohto dediča. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.07.2011.

Žalobkyňa doručila súdu žalobu dňa 26.05.2011, ktorú síce označila ako "žaloba družky o určenie, že je dedičkou zo zákona podľa § 475 ods. 1 OZ", ale v petite žaloby žiadala, aby súd určil "že žalobkyňa R. Y., žila s poručiteľom Š. S., zomrelým XX.XX.XXXX najmenej po dobu 1 roka pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti a z tohto dôvodu sa starala o spoločnú domácnosť."

Súd už raz rozhodol rozsudkom č.k. 8C/48/2011-48 dňa 14.09.2011 tak, že žalobu zamietol. Po podanom odvolaní žalobkyňou Krajský súd Banská Bystrica uznesením č.k. 17Co/395/2011-77 zo dňa 25.04.2012 prvostupňový rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Súčasne uznesením č.k. 17Co/365/2011-75 zo dňa 25.04.2012 pripustil zmenu návrhu tak, že žalobkyňa žiada určiť, že je dedičkou v 3. dedičskej skupine po poručiteľovi Š. S., zomrelom XX.XX.XXXX.

Podľa § 175 k O.s.p. ods. 1 a 2 ak niekto pred potvrdením nadobudnutia dedičstva tvrdí, že je dedičom, a popiera dedičské právo iného dediča, ktorý dedičstvo neodmietol, vyšetrí súd podmienky dedičského práva oboch a koná ďalej s tým, u koho sa domnieva, že je dedičom.

Ak však rozhodnutie o dedičskom práve závisí od zistenia sporných skutočností, odkáže súd uznesením po márnom pokuse o zmier toho z dedičov, ktorého dedičské právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby svoje právo uplatnil žalobou. Na podanie žaloby určí lehotu. Ak žaloba nebude podaná v lehote, pokračuje súd v konaní bez zreteľa na tohto dediča.

Konanie o dedičstve ako konanie nesporné neumožňuje súdu riešiť otázky sporného skutkového stavu. Preto ak dôjde k sporu v skutkových otázkach, zákon ukladá súdu povinnosť pokúsiť sa o ich odstránenie tým, že sa bude snažiť primäť účastníkov k uzavretiu súdneho zmieru o týchto otázkach. Ak je tento postup neúspešný, súd odkáže účastníka, u ktorého sa javí dedičské právo ako menej pravdepodobné, uznesením na podanie určovacej žaloby, ktorou uplatní svoje dedičské právo v sporovom konaní (žalobou sa teda žalobca domáha určenia, že je dedičom, resp. že iná osoba /osoby/- žalovaný - nie je

dedičom). Účastníkmi konania v konaní o určovacej žalobe budú všetci účastníci konania o dedičstve, pričom tak na strane žalobcu, ako aj na strane žalovaného majú postavenie nerozlučných spoločníkov. Účelom podania takejto žaloby je posúdenie skutkových aj právnych okolností v súvislosti so spornými skutočnosťami. Miestne príslušným na konanie nebude všeobecný súd žalovaného, ale súd, ktorého obvodu prebieha konanie o dedičstve (§ 88 ods. 1 písm. ch/).

Súd mal v konaní preukázať, že súdny komisár vo výroku uznesenia č.k. 5D/156/2011-50 zo dňa 27.04.2011 odkázal žalobkyňu, aby svoje dedičské právo uplatnila žalobou. Žalobkyňa podala žalobu včas.

Podľa § 475 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) ak nedeje manžel ani žiadny z rodičov, dedičia v tretej skupine rovnakým dielom poručiteľovi súrodenci a tí, ktorí žili s poručiteľom najmenej po dobu jedného roka pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti a ktorí sa z toho dôvodu starali o spoločnú domácnosť alebo boli odkázaní výživou na poručiteľa.

Zákon používa výraz „s poručiteľom... v spoločnej domácnosti“ a nie v „domácnosti poručiteľa“. Z toho možno vyvodíť, že spoločnou domácnosťou poručiteľa a ďalších osôb treba rozumieť skutočné spolužitie v spotrebnom spoločenstve všetkých týchto osôb, ktoré prispievajú na úhradu spoločných potrieb podľa svojich možností a schopností a každá z nich si ďalej obstaráva v rámci tohto spoločenstva to, čo potrebuje, pričom pomáha aj ostatným. Podľa potrieb sa členovia spoločnej domácnosti podieľajú na všetkých výhodách tohto spoločenstva, či už ide o spoločné bývanie, stravovanie, ošatenie a podobne. Spolužijúca fyzická osoba musí žiť v spoločnej domácnosti tak, ako by bola členom rodiny; vyžaduje sa, aby sa starala o spoločnú domácnosť (obstarávaním domácich prác, udržiavaním poriadku v byte, obstarávaním bielizne a údržbou šiat, prípravou jedla a podobne) alebo poskytovala prostriedky na úhradu potrieb spoločnej domácnosti alebo aby bola odkázaná výživou na poručiteľa (Úz NS ČR zo 16.01.2002 sp.zn. 21Cdo/436/2001).

Spolužitie uvedených osôb s poručiteľom v spoločnej domácnosti musí existovať v čase smrti poručiteľa. Z pojmu domácnosť vyplýva jej trvácny charakter. Domácnosť podľa § 115 OZ predstavuje také spoločenstvo, ktoré začína len existovať. Aj ak je zamýšľaná trvalosť jej existencie pojem domácnosti zahrnutý v § 474 OZ zahŕňa nielen zamýšľanú trvalosť, ale aj to, že toto spoločenstvo muselo existovať určitú dobu pred smrťou poručiteľa. Zákon vyžaduje minimálne jednoročnú trvácnosť domácnosti, pričom jeden rok sa spočíta spätne ku dňu smrti poručiteľa. Doba jedného roka starostlivosti o spoločnú domácnosť sa počíta spätne odo dňa smrti poručiteľa a je treba, aby v čase poručiteľovej smrti trvalo uvedené spolužitie (R12/1968). Súčasne musí byť splnená podmienka, že spoločná domácnosť musela v tej dobe existovať nepretržite (bez prerušenia). Existencia spoločnej domácnosti v trvaní jedného roka na dedenie spolu žijúcich osôb nestačí. Musí byť súčasne splnená ešte jedna z týchto dvoch alternatívnych podmienok: a) starostlivosť o spoločnú domácnosť poručiteľa alebo b) odkázanosť na výživu poručiteľa.

a) Pokiaľ ide o pojem „starostlivosť o spoločnú domácnosť“, zákon jeho obsah nevyjedzuje. Treba ho preto vysvetľovať podľa bežných skúseností, to znamená, že treba brať do úvahy zdravotný stav príslušnej osoby a jej schopnosť pomáhať v domácnosti. Zákon tiež vyžaduje, aby dedič prispieval či už svojou osobnou činnosťou, či finančne alebo akýmkoľvek iným spôsobom na udržiavanie spoločnej domácnosti a na jej chod.

b) Druhá alternatívne stanovená podmienka, ktorá môže byť nahradená starostlivosťou o spoločnú domácnosť je odkázanosť spolužijúcej osoby na výživu poručiteľa. Za osobu odkázanú na výživu poručiteľa podľa Zákona o rodine sa považuje i osoba, ktorá nežije v spoločnej domácnosti s poručiteľom. Postačí, aby poručiteľ tejto osobe aj dobrovoľne poskytoval úhradu na výživu bezplatne z dôvodu uvedenej odkázanosti výživou na poručiteľa (ZIV, s 834).

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených ustanovení zákonov, ktoré aplikoval na dokazovanie zistený skutkový stav.

Žalovaní 1/ a 2/ v priebehu celého konania popierali, že žalobkyňa je dedičkou po poručiteľovi. Súd zameral dokazovanie na zistenie, či žalobkyňa splnila zákonné podmienky uvedené vo vyššie citovanom zákonom ustanovení, žila alebo nie s poručiteľom po dobu 1 roka pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti a z tohto dôvodu sa o spoločnú domácnosť starala. Zo súdom vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa a poručiteľ boli mnoho rokov nezamestnaní, evidovaní ako uchádzači o zamestnanie, poberali dávku v hm. núdzi. Poručiteľ žil v družstevnom byte, žalobkyňa má byť v susedstve. Poručiteľ dlhodobo neplatil nájomné, vznikol mu vysoký nedoplatok, vo veľkej miere požíval alkoholické nápoje (čo nepopreli ani žalovaní 1/ a 2/), nebol dlhodobo chorý a zomrel po krátkej chorobe.

Žalovaná 1/ mala svoju rodinu, žalovaný 2/ sa presťahoval do Z. kde žije. Poručiteľ bol sám, odkázaný na seba, začal žiť so žalovanou spôsobom života ktorý obom vyhovoval. Žalobkyňa postupe do bytu poručiťľa priniesla svoje hnutelné veci (ktoré boli žalovanými 1/ a 2/ vydané v priebehu súdneho konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 5C/23/2012).

Žalobkyňa kúpila pred 4 rokmi obývaciu stenu od svedkyne D. L., ktorú umiestnila v byte poručiťľa. Výpoveďou tejto svedkyne mal súd preukázané, že žalobkyňa žila v byte poručiťľa, varila mu, prala, starala sa o neho, udržiavala poriadok v byte, obstarávala domáce práce, pomáhala mu keď bol pod vplyvom alkoholu. Len táto svedkyňa - suseda párkrát navštívila žalobkyňu v byte poručiťľa, videla, že poručiteľ mal rozbitý nábytok aj stôl a všetko do domácnosti „vrátane nábytku musela zabezpečiť žalobkyňa“.

Podporne ku záveru o spolužití žalobkyne s poručiťľom súd použil svedecké výpovede E. L. a jeho manželky A., ktorí síce nikdy v domácnosti poručiťľa neboli, ale veľakrát videli, že žalobkyňa niesla nákupy do jeho domácnosti. Aj svedok Z. G. potvrdil, že žalobkyňa žila v domácnosti poručiťľa, pričom ako jediný zo svedkov poznal poručiťľa ešte z doby kým bol zamestnaný, pracovitý a zručný. Súd zdôrazňuje, že ani jeden zo svedkov nebol v žiadnom vzťahu s účastníkmi konania, ich výpoveďami súd uveril, lebo netrpeli žiadnymi rozpormi. Svedeckými dôkazmi bolo nepochybne poukázané, že žalobkyňa mnoho rokov žila v domácnosti poručiťľa a o spoločnú domácnosť sa starala.

Nakoniec aj sama žalovaná na prvom pojednávaní (č.l. 45 spisu) uviedla, že: „žalobkyňa k nemu chodila, pomáhala mu a oni vedeli, že žije s ním“. Poručiteľ a žalobkyňa boli mnoho rokov odkázaní len na dávku v hmotnej núdzi, žijúci v ťaživej sociálnej situácii a preto nie je prekvapením, že poručiteľ zanechal dlhy, kvôli nedoplatku nájomného bol Okresným súdom Lučenec v konaní sp.zn. 10C/30/2010 vydaný Rozkaz na plnenie dňa 22.02.2010 ktorý nadobudol právoplatnosť 17.05.2010 a ním bolo poručiťľovi uložené, aby vypratal 2-izbový družstevný byt č. XX v ktorom žil.

Súd nemal dôvod neveriť žalovanej 1/, že začala za poručiťľa platiť energie v byte, že mu tiež poskytla pôžičky ani to, že poručiteľ v minulosti bol pracovitý, mal finančné prostriedky, ale pre právne posúdenie veci - zistenie, či je alebo nie je žalobkyňa dedičkou po poručiťľovi bolo toto bez právneho významu.

Tak súd dospel k záveru, že žalobkyňa uniesla v konaní dôkazné bremeno, že v dobe rozhodnej podľa § 475 ods. 1 OZ žila s poručiťľom v spoločnej domácnosti, starala sa o neho, pomáhala mu aj počas krátkej choroby, poskytla mu pomoc v posledných hodinách jeho života.

Žalovaní 1/ a 2/ v konaní nepreukázali, že poručiťľa navštevovali, stretávali sa s ním, pomáhali mu počas celej doby spolužitia so žalobkyňou. Z dokazovania vyplynulo, že domácnosť poručiťľa nenavštevovali (svedecká výpoveď D. L.), o chorobe poručiťľa a o tom, že je v nemocnici sa žalovaná dozvedela od svedka Z. G., ktorý ani nevedel v akom vzťahu bola s poručiťľom, lebo „poručiťľ ju ani žalovaného 2/ nespomínal a ani k nemu veľmi nechodili.“ Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná a vyhovel jej.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu uvedenej v § 142 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. So zreteľom na to, že žalobkyňa mala vo veci plný úspech, v spojení s konaním jej vznikli trovy právneho zastúpenia vo výške 436 Eur (ktoré predstavujú úkony právnej služby: prevzatie, príprava a konzultácia s klientom dňa 23.05.2011 v sume 57 Eur, žaloba zo dňa 26.05.2012 v sume 57 Eur, zastúpenie na pojednávaní dňa 14.09.2011 v sume 57 Eur, konzultácia s klientom dňa 17.10.2011 (14,00 h - 15,10 h) v sume 38 Eur, podanie odvolania dňa 02.11.2011 v sume 57 Eur, zastúpenie na pojednávaní dňa 03.10.2012 (9,00 h do 10,25 h) v sume 58,69 Eur, zastúpenie na pojednávaní dňa 07.11.2012 v sume 58,69 Eur, režijný paušál 5 x 7,41 Eur + 2 x 7,63 Eur, spolu 52,31 Eur) v zmysle § 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 2 písm. a) Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších právnych predpisov. Súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne nahraďiť žalobkyňi trovy konania právnemu zástupcovi žalobkyne podľa § 149 ods. 1 O.s.p., pričom tieto trovy súd považoval za potrebné na účelné uplatňovanie práva.

Právny zástupca žalobkyne si vyúčtoval náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 454,69 Eur, súd mu ju priznal vo výške 436 Eur z dôvodu, že za úkon právnej služby konzultácia s klientom dňa 17.10.2011 (14,00 h - 15,10 h) si účtoval odmenu 57 Eur ale prináleží mu odmena podľa § 14 ods. 2 písm. a) vyššie citovanej vyhlášky vo výške 2/3 základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon: ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu (právny zástupca tento úkon účtoval za každú začatú hodinu).

Podľa § 138 ods. 1 O.s.p. bola žalobkyňa oslobodená od súdnych poplatkov. V konaní bola úspešná, poplatková povinnosť prešla podľa § 2 ods. 2 Zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatkoch za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov na neúspešných žalovaných 1/ a 2/, ktorí sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok v sume 99,50 Eur podľa položky 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd určil žalovaným 1// a 2/ povinnosť zaplatiť Slovenskej republike a žalobkyni náhradu trov konania v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ul. Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu , ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým , že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 , b) konanie má inú vadu , ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní , čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí , návrh na súdny výkon rozhodnutia.